

(II. katona), Brauswetter Emil (hírnök), Klusik Ferenc (jobb lator), Babiczky Béla (bal lator) alakját személyesítette. A jeruzsálemi asszonyok és leányok alakjait (Otto-vai Ilonka, Lovács Ily és Dóra, Német Kató, Bözsi és Zsuzsi, Matejka Vilma, Tolnay Lászlóné, Balogh Paula, Pöschl Károlyné és Vilma, Egressy Ilona, Gergely Baba, Hauser Klárka, Endrényi Vilma és Paula, Bató Margit, Frankó Margit, Szeghó Aranka és Baby, Hevesy Klári, Máthé Ilonka, Jánossy Valéria, dr. Russ Gusztávné, Vajna Nusi, Lantos Mária, Kruttshmyt Babus és Margit, Zimony Panci és Mancsi, Bába Margit és Kiss Olga ábrázolták. A templomi énekeket a szegedi tanítóképző énekkara adta elő Naszády József vezetésével.

A közönség áhítatos figyelemmel kísérte az ügyes rendezésben elébe kerülő képek sorozatát és érdeklődéssel hallgatta az ügyes műkedvelők hittel és lélekkel teljes díkeiját és a játék végeztével tetszésének adott kifejezést.

Az előadást még két estén megismétlik, híhetőleg a legteljesebb érdeklődés mellett.

Lila domiró. A színházi iroda jelenti: Rendkívüli érdeklődés mutatkozik már a szombati operett-bemutató iránt, melyből naponta serényen folynak a próbák. *Hilbert* Janka, aki a címszerepben rendkívül hálás feladathoz jutott, szebbnél-szebb énekszámait, hatásos duettjei Ocskayval bizonyára nem tévesztik el hatásukat. Egy fiatal özvegy pajkos szerepében Déry Rózsit látjuk, aki különösen egy hatásos táncleánykában Matánnyal és Solymosi aratja tapsait. Kitűnő hálás szerepei vannak Solymosinak, egy van román groteszk karrikaturájában, Matány egy síheder buta, de kedves szerepében kacagtat. Békési mint cigányprimás, Szilágyi és Bende két tönkre ment mágnás és Miklósi egy vén báróné mulatságos szerepében nevetet bennünket.

Héjja Andris az Alsótanyáról.

(Saját tudósítónktól.) Vézna, gyöngge, emberke volt Héjja Andris, az Alsótanyáról. Csufolták is eleget a tanyákon, amiért nem katona. Ő maga is szégyelte ezt. Nem nagyon kívánczolt emberi társaságba és mióta kitört a háború, nem igen hagyta el a tanyáját. Mit csufolódjanak vele a szomszédok és ismerősök. Beállott volna ő szívesen önként is, de minden bátorsága elmúlt, amikor a fülébe csegett a szomszédi gúny:

—Nem köll az ilyen gúrhos embőr még ágyutöltelékeknek se!

Teltek, multak a hónapok és bizony nagyon kellett a katona, mert annyi az orosz, mint csillag az égen vagy légy a tanyai udvaron. Rendre kaszálták le őket a mieink, de csak nem fogytak el. Ahol elesett vagy fogóságba jutott száz, egy-kettőre kétannyi jött a helyébe. Így aztán katonáék sem voltak már olyan válogatóságok és bizony beszédtek még a gyöngébbjét és az öregebbjét is. Héjja Andrisnak is be kellett jönnie Szegedébe népkéféli szemlére. Rettenetesen izgatódott, hát ha ő még most sem kell, mert hogyhát nagyon vézna, gyöngge emberke volt.

Az esküvőjén sem dobogott úgy a szive, mint akkor, amikor a bizottság előtt állott. Az urak, a civilek is, a tisztek is összenéztek, a doktor meg a fejét csóválta. Majd öszszedugták a fejüket, Andris meg úgy állott ott a maga meztelenségében, mint egy sze-

KORZÓ - MOZI

Igazgató VAS SÁNDOR.

Telefon 11-85.

Csütörtökön, április hó 8-án

Óriási műsor!

Két nagy sláger.

A fekete lilium.

Detektiv dráma 3 felvonásban.

A Parvenük.

— Vigjáték 3 felvonásban. —

Harcéri felvételek!!

Valamint az új kísérő műsor!

Előadások 5, 7 és 9 órakor

Rendes helyárák!!

gény bűnös, aki a halálos ítéletét várja. Csakhogy neki a fölmentés lett volna a halál.

Végre megszólalt Tóth Mihály uram, a katonai tanácsos:

—Na Héjja Andris, akar-e katona lenni?

Andrisnak úgy dobogott a szive, mint a kovácsinas kalapácsa az üllön:

— Hogyne akarnék, — mondta — ha muszáj!...

— Nahát, felelte a tanácsnok, ha nem nagyon akarózik, kendnek nem muszáj, mivelhogy olyan gyöngge.

Bezzeg megijedt erre Andris, de nem sokáig gondolkodott és nagybátran kivágta:

— De bizony, nagyon is akarnék én katona lenni csak vögyenek be az urak! Mán azt a csufot ne tögyék mög az urak, hogy haza küdjenek!

— Hát hiszen Héjja Andris, — hangzott a válasz — úgy mondta kend, hogy csak úgy akarna, ha muszáj!

— Ugy én, de hát én azt gondoltam, most mán csak itt az idő, amikor mindenkinek muszáj! Nagyon szépen megkéröm hát az urakat, vögyenek csak be és ne tögyék mög velom azt a csufot, hogy még akkor is kiüljenek katonáéktól, amikor mindenkinek muszáj. Talán csak mégse én vagyok a férfinép utolsó szemetje!

Mit meséljem még tovább? Héjja Andrisnak beteljesedett a kívánsága. Pántlika és bokréta volt a kalapja mellett, amikor hazatért Alsótanyára. Olyan büszke is volt, hogy csak úgy cik-cakkozta az utat hazafelé és a világot sem került volna el egy ismerős tanyát sem. Hadd lássák, hogy ő katona! Most aztán csufolódjanak!...

MEGJELENT az új

Fehér könyv.

— Irta: —
Bródy Sándor.

Kapható: Várnay L. könyvkereskedésében.

Délmagyarország előfizetési ára Szegeden:

egy évre . . . 24.— kor.
fél évre . . . 12.— "
negyedévre . . . 6.— "
egyhónapra . . . 2.— "

Vidéken:

egy évre . . . 28.— kor.
fél évre . . . 14.— "
negyedévre . . . 7.— "